

Dosarul nr. 1ra-469/22
1-19103011-01-1ra-24032022

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

20 iunie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:
Președinte: Toma Nadejda
Judecătorii: Diaconu Iurie, Catan Liliana, Guzun Ion și Boico Victor,

a judecat fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de către inculpatul Todorov Dmitrii, inculpatul Todorov Dmitrii împreună cu avocatul Corina Stratan și recursul avocatului Corina Stratan în numele inculpatului Todorov Dmitrii, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 decembrie 2021 și a sentinței Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 11 august 2021, în cauza penală în privința lui

Todorov Dmitrii xxxxx, născut la
xxxxxxxxxxxxxxxx, din r-nul
xxxxxxxxxxx și domiciliat în
xxxxxxxxxxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 13.06.2019 – 11.08.2021;
Instanța de apel: 06.09.2021 – 16.12.2021;
Instanța de recurs: 24.03.2022 – 20.06.2022.

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 11 august 2021, Todorov Dmitrii a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 190 alin. (1) Cod penal, la 2 (doi) ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Potrivit art. 85 alin. (1) Cod penal, la pedeapsa stabilită lui Todorov Dmitrii, a fost adăugată prin cumul parțial, partea neexecutată a pedepsei stabilite acestuia prin sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 24 decembrie 2019, fiind stabilită o pedeapsă definitivă de 6 (patru) ani 1 (unu) luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

2. Pentru pronunțarea sentinței, prima instanță a constatat în fapt că, Todorov Dmitrii, la 09 martie 2017, ora exactă de către organul de urmărire penală nu a fost posibil de stabilit, având scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, prin înșelăciune și abuz de încredere, Todorov Dmitrii xxxxxx, aflându-se pe str. M. Varlaam 63, mun. Chișinău, sub pretextul efectuării unui apel telefonic, a obținut de la Stratienco Tatiana, telefonul mobil de model

„Samsung Galaxy J5” cu nr. IMEI1: xxxxxxxxxx și IMEI2: xxxxxxxxxx xxxxxxxxxx, în care erau activate cartelele SIM cu nr. xxxxxxxxxx și nr. xxxxxxxxxx, la preț de 4699 lei, ulterior, cu bunul obținut a părăsit locul comiterii infracțiunii, cauzându-i părții vătămate daune în proporții considerabile.

Prin acțiunile sale intenționate, Todorov Dmitrii a săvârșit infracțiunea prevăzută de art.190 alin. (1) Cod penal, cu semnele calificative - escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a unei persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase, care a produs daune considerabile.

3. Avocatul Melinteanu Dorin în numele inculpatului Todorov Dmitrii, a contestat sentința cu apel, solicitând casarea sentinței primei instanțe cu adoptarea unei noi hotărâri prin care Todorov Dmitrii să fie achitat din motivul lipsei elementelor componente de infracțiune.

În motivarea apelului a indicat că, la faza urmăririi penale nu au fost acumulate probe ce ar servi drept temei de a pune o persoană sub învinuire, cauza fiind transmisă în instanța de judecată în lipsa unor probe pertinente și concludente. Urmărirea penală în privința inculpatului s-a efectuat superficial, cu grave încălcări procedurale, subliniind că, între pretinsa parte vătămată și inculpat nu a fost efectuată în cadrul urmăririi penale confruntarea care ar fi elucidat toate circumstanțele prezentei cauze și ar fi demonstrat din start lipsa cărorva acțiuni criminale între părți, ori părțile nici măcar nu se cunosc și nu s-au văzut.

A relatat că, în cadrul urmăririi penale partea vătămată l-a recunoscut chipurile pe inculpat conform procesului-verbal de recunoaștere după fotografie, care nu a fost adus la cunoștință inculpatului, materialele cauzei fiindu-i prezentate în Penitenciarul nr. 13, unde a fost pus în situația de a semna că a făcut cunoștință cu dosarul. Partea vătămată în perioada examinării cauzei penale a fost în Republica Moldova, este dovada frontierei ce demonstrează acest fapt, a ajuns în Republica Moldova la data de 10 sau 11 februarie și a ieșit la data de 21 februarie, iar la data de 18 februarie 2020 a avut loc ședința de judecată, unde acuzatorul de stat a declarat că partea vătămată nu este în țară.

Partea apărării a menționat că, potrivit art. 323 Cod de procedură penală, judecarea cauzei se face cu participarea părții vătămate, la etapa urmăririi penale au fost ignorate prevederile art. 96, 99, 100, 101, 111 Cod de procedură penală.

La fel, a comunicat, că în speță nu a fost întrunită latura obiectivă a infracțiunii de escrocherie, vinovăția inculpatului nu a fost dovedită, nici un martor nu a indicat direct că Todorov Dmitrii a săvârșit infracțiunea, or anume din aceste considerente bănuiala rezonabilă de săvârșire a infracțiunii nu este probată.

Partea apărării a invocat faptul că, la originea procesului penal în cauză a stat plângerea părții vătămate Stratienco Tatiana, care a sesizat organele de drept despre pretinsul fapt al însușirii telefonului mobil de model „Samsung Galaxy J5”, de către Todorov Dmitrii, prin înșelăciune și abuz de încredere. Ca

urmare a analizei probelor cercetare în ședința de judecată și a declarațiilor participanților la proces, audiați în ședința de judecată, a remarcat faptul că, versiunea înaintată de partea vătămată la faza urmăririi penale și preluată de acuzatorul de stat, a fost însoțită pe parcursul desfășurării procesului penal de contradicții, care nu pot fi interpretate în defavoarea inculpatului.

Pentru a cădea sub incidența legii penale și anume art. 190 Cod penal, dobândirea bunurilor de către făptuitor sub condiția unui angajament, trebuie să fie însoțită încă de la momentul obținerii de fapt al acestor bunuri de scopul făptuitorului de a nu-și onora angajamentul. Nu orice imposibilitate de a onora un angajament din partea unei persoane ce a obținut bunurile altei persoane implică aplicabilitatea legii penale, în detrimentul legii civile. Este esențial de a constata rea-credința făptuitorului, fraudă acestuia, lipsa intenției de a-și onora angajamentele, atitudinea acestuia față de angajamentul propriu-zis și față de obligațiile acestuia. Respectiv, comportamentul inculpatului și circumstanțele legate de anturajul, personalitatea și activitatea acestuia vin să contureze fie lipsa dorinței de a-și onora obligațiile și intenția frauduloasă față de partea vătămată, fie o imposibilitate de executare a obligațiilor asumate care nu a fost generată de un scop de cupiditate, ci de o consecință a vulnerabilității relațiilor civile.

A concluzionat partea apărării că, fapta imputată lui Todorov Dmitrii nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute la art. 190 alin. (1) Cod penal, în speță partea acuzării a eșuat să probeze scopul de cupiditate urmărit de inculpat.

Partea apărării a menționat că, sentința de condamnare nu poate fi bazată în exclusivitate pe presupuneri, iar toate dubiile neînlăturate în condițiile legii urmează a fi interpretate în favoarea bănuitului, învinuitului, inculpatului. La caz acuzatorul de stat, nu a administrat la materialele cauzei probe pertinente și concludente care ar demonstra că în acțiunile inculpatului Todorov Dmitrii sunt întrunite semnele laturii obiective și subiective a infracțiunii de escrocherie, și anume că inculpatul Todorov Dmitrii, prin înșelăciune și abuz de încredere, a dobândit ilicit bunurile părții vătămate.

A susținut că, în speță, sentința de condamnare conține simpla enumerare a probelor prezentate de procuror, fapt ce nu echivalează cu confirmarea vinovăției lui Todorov Dmitrii. Prin urmare, din analiza circumstanțelor cauzei, a probelor prezentate de acuzatorul de stat, apărarea a considerat că învinuirea adusă inculpatului Todorov Dmitrii nu și-a găsit confirmare în ședința de judecată și că dânsul, urmează să fie achitat, ori fapta acestuia nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii.

4. Avocatul Stratan Corina în numele inculpatului Todorov Dmitrii, a contestat sentința cu apel solicitând casarea totală a sentinței, cu pronunțarea unei decizii de achitare a lui Todorov Dmitrii din motivul că nu a comis fapta imputată.

În susținerea argumentelor invocate în cererea de apel, partea apărării a menționat că, instanța de judecată nu a demonstrat existența faptei imputate lui Todorov Dmitrii, iar probele în baza cărora și-a întemeiat concluziile nu

confirmă faptul că infracțiunea dată a fost săvârșită de Todorov Dmitrii. Deși inculpatul Todorov Dmitrii a dat declarații ample cu privire la nevinovăția sa, instanța de judecată nu le-a contrazis cu alte probe și nu a argumentat de ce respinge poziția inculpatului. Comunică, că prin sentință, instanța indică că, în ședința de judecată au fost audiați martori, declarațiile cărora au fost cercetate, fără a motiva care anume circumstanțe ar proba aceștia, limitându-se doar a relata declarațiile martorilor, fără a motiva ce demonstrează acestea.

A evidențiat declarațiile martorului Malic Artur potrivit cărora „Nu poate spune dacă inculpatul este domnul care se afla lângă acea doamnă deoarece pe zi el vede sute de oameni și de atunci a trecut doi ani”. Iar la întrebarea judecătorului dacă este sigur în faptul că Todorov Dmitrii este persoana care i-a comercializat telefonul, acesta a răspuns: „Nu sunt sigur 50 la 50”.

Partea apărării a susținut că, declarațiile martorului precum că la momentul recunoașterii l-ar fi recunoscut, nu au relevanță deoarece inculpatul nu a participat la procedura de recunoaștere a persoanei de la faza de urmărire penală și nu el s-a aliat cu partea vătămată în data de 09 martie 2017, în privința căreia i-a fost întocmit proces-verbal cu privire la contravenție. Nu se cunoaște în ce condiții s-a petrecut procedura de recunoaștere a persoanei. Din considerentul că inculpatului nu i-a fost asigurat dreptul de a participa la acțiunea de recunoaștere a persoanei, a fost privat și de dreptul de a obiecta asupra acestei acțiuni.

A invocat partea apărării că, era imposibil să fie recunoscut anume inculpatul ca persoana care a săvârșit fapta, deoarece inculpatul nu la acel moment nici nu se afla în țara. Nici martorul Cobzac Iurie nu a putut confirma că anume inculpatul a fost persoana care i-a transmis telefonul. Respectiv, nici din declarațiile ultimului nu se deduce în mod indubitabil că anume Todorov Dmitrii ar fi fost persoana care ar fi săvârșit fapta dată. Menționează că, în cadrul judecării cauzei procurorul nu a asigurat prezența părții vătămate, iar instanța de judecată în mod ilegal a dat citire declarațiilor părții vătămate Straitenco Tatiana, date la faza de urmărire penală, pe care le-a pus la baza condamnării lui Todorov Dmitrii.

A menționat că, instanța de judecată neîntemeiat a dat citire declarațiilor părții vătămate, punându-le la baza sentinței de condamnare a lui Todorov Dmitrii. Inculpatul Todorov Dmitrii nici nu o cunoaște pe pretinsa parte vătămată, nu a văzut-o niciodată în viață, nu a comunicat cu ea niciodată până la caz, motiv pentru care consideră că atât organul de urmărire penală, cât și instanța de judecată au acuzat și condamnat pe nedrept o persoană. Mai mult ca atât, inculpatul Todorov Dmitrii nici nu a fost citat, escortat la organul de urmărire penală pentru a participa la acțiunea de recunoaștere a persoanei, ceea ce reprezintă o încălcare gravă a dreptului la un proces echitabil, al principiului accesului liber la justiție prevăzut în art. 19 alin. (3) Cod de procedură penală.

Partea apărării a relatat că, instanța a apreciat greșit circumstanțele

cauzei și eronat a constatat starea de fapt reținută pe baza declarațiilor părții vătămate date la faza de urmărire penală „având în vedere starea de fapt reținută pe baza declarațiilor părții vătămate date la faza de urmărire penală și a martorilor în coroborare cu materialele cauzei”.

5. Inculpatul Todorov Dmitrii, a contestat sentința cu apel solicitând casarea sentinței, cu pronunțarea unei decizii de achitare în privința sa.

În motivarea apelului a invocat că, prima instanță și-a bazat sentința doar pe presupuneri, pe declarațiile nesigure ale martorului Cobzac Iurie și Malic Artur. Examinarea cauzei a avut loc în lipsa părții vătămate, care avea obligațiunea de a se prezenta la ședințele de judecată.

6. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 decembrie 2021 au fost respinse apelul declarat de către inculpat, și apelul comun al avocaților în numele inculpatului Todorov Dmitrii împotriva sentinței primei instanțe, cu menținerea sentinței fără modificări.

6.1. În motivarea soluției pronunțate, instanța de apel a indicat că, prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a ajuns la concluzia că inculpatul Todorov Dmitrii a săvârșit infracțiunea imputată acestuia. Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală sus-indicată și care au fost corect apreciate, respectându-se prevederile art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor.

Astfel, acțiunile lui Todorov Dmitrii au fost calificate ca escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a unei persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase, care a produs daune considerabile, și încadrate în baza art. 190 alin.(1) Cod penal.

Instanța de apel a conchis că, prima instanță motivat și întemeiat a concluzionat referitor la vinovăția inculpatului Todorov Dmitrii în săvârșirea infracțiunii incriminate, bazându-se pe probe pertinente, concludente, utile și veridice care coroborează între ele, precum sunt:

- declarațiile inculpatului Todorov Dmitrii;
- declarațiile martorului Malic Artur (f.d. 157, vol. 2);
- declarațiile martorului Lascov Ortezia (f.d.156, vol. 2);
- declarațiile martorului Lascov Boris (f.d. 155, vol. 2);
- declarațiile martorului Cobzac Iurie (f.d. 132, vol. 2);
- declarațiile martorului Patrascu Marius;
- declarațiile părții vătămate Stratienco Tatiana făcute la faza de urmărire penală (f.d. 25, vol. 1);
- procesul-verbal de recunoaștere a persoanei din 20 mai 2017 potrivit căruia martorul Cobzac Iurie a recunoscut pe Todorov Dmitrii ca fiind cel care i-a comercializat telefonul mobil de model „Samsung Galaxy J5” (f.d. 44-45, vol. 1);
- procesul-verbal de recunoaștere a persoanei din 07 iunie 2017, prin care martorul Malic Artur a recunoscut pe Todorov Dmitrii ca fiind cel care era prezent cu Stratienco Tatiana în momentul în care i-a întocmit

procesul-verbal cu privire la contravenție (f.d. 51-52, vol. 1);

- procesul-verbal de examinare a obiectului din 18 mai 2017, prin care a fost supus examinării telefonul mobil de model „Samsung Galaxy J5” de culoare albă, ridicat de la Lascov Orteza (f.d. 35-37, vol. 1);

Probele, verificarea cărora a fost invocată de către partea acuzării:

- ordonanța privind dispunerea investigațiilor în vederea căutării învinuitului (f.d. 86, vol. 1);

- ordonanța de suspendare a urmăririi penale (f.d. 90, vol. 1);

- ordonanța de reluarea a urmăririi penale (f.d. 94, vol. 1);

- procesul-verbal de informare privind finisarea urmăririi penale a învinuitului și apărătorului (f.d. 115, vol. 1);

- procesul-verbal de prezentare a materialelor de urmărire penală învinuitului și apărătorului (f.d. 116, vol. 1);

- informația eliberată de Poliția de Frontieră (f.d. 114, vol. 1);

- sentința Judecătorei Chișinău (sediul Buiucani) din 24.12.2019 (f.d. 102-107, vol. 2);

- revendicare (f.d. 95-98, vol. 2).

Probele, verificarea cărora a fost invocată de către partea apărării:

- informația eliberată de Consiliul orășenesc Ivancov, raionul Vîșgorod, regiunea Kiev (f.d. 221, vol. 2).

Astfel, analizând probele anexate la materialele cauzei, cercetate atât în cadrul instanței de fond, cât și în instanța de apel, și apreciindu-le din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, *cu excepția depozițiilor părții vătămate Stratienco Tatiana depuse la faza de urmărire penală*, instanța de apel a constatat că acestea demonstrează cu certitudine vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod penal, astfel încât, prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, instanța de apel certitudine a conchis că Todorov Dmitrii a săvârșit infracțiunea incriminată acestuia, și că acțiunile inculpatului au fost corect calificate de către prima instanță ca escrocherie, după semnele calificative *„dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a unei persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase, care a produs daune considerabile.”*

În mod prioritar, *instanța de apel a constatat întemeiate argumentele apărării privind excluderea în calitate de probă a declarațiilor părții vătămate Stratienco Tatiana depuse în cadrul urmăririi penale, care a declarat că, „la data de 09.03.2017, aproximativ la ora 16:30 a hotărât ca să plece la țară în r-nul Anenii Noi, s. Telița pentru a-și vizita părinții și soțul. Aflându-se în sectorul Buiucani, mun. Chișinău, a început să se deplaseze cu troleibuzul nr. 22 spre Gara Auto Centru, care este amplasată pe str. M. Varlaam 63, mun. Chișinău. La Gara Auto Centru a ajuns aproximativ la ora 17:00, și din motiv că nu a reușit să plece cu rutiera care se deplasa în direcția de care avea nevoie, a hotărât ca să aștepte următoarea rutieră. Așteptând în gară prima rutieră de ocazie pentru ca să plece la țară, de aceasta s-a apropiat o persoană de gen masculin, care s-a prezentat cu numele Mihail cu următoarele*

semnalmente: scurtă de culoare surie combinat cu cafeniu, pantaloni de culoare surie, înălțimea aproximativ 1,70 m, corpolență slabă, ochii cafenii, părul de culoare șaten închis, vârsta aproximativ 28-32 ani, și care i-a spus că dorește să stea alături ca să discute cu aceasta. Pe parcursul discuției, ultimul i-a propus să servească băuturi alcoolice împreună, astfel aceasta a acceptat. Persoana care s-a prezentat cu numele Mihail s-a apropiat la buticul care este amplasat în preajma Gării Auto și a procurat o bere de 0,5 l și au servit-o împreună. Au stat împreună aproximativ o oră, iar în timpul discuției acesta s-a plâns că soția se află în reanimare și a rugat-o ca să îi dea telefonul pentru ca să o apeleze. Aceasta, crezând de cuviință, deoarece i-a părut o persoană decentă, a acceptat ca să îi transmită telefonul ca să efectueze un apel către soție. După ce i-a dat telefonul, persoana dată a făcut câțiva pași într-o parte, după care a început să fugă. Din cauza că are probleme de sănătate și la picioare, nu a putut ca să îl ajungă din urmă, iar careva persoane în preajmă nu se aflau, deoarece era oră târzie, astfel persoana a dispărut cu telefonul mobil într-o direcție necunoscută. Aceasta a menționat faptul că telefonul mobil este de model „Samsung Galaxy J5” de culoare albă, cu nr. IMEI1 - xxxxxxxxxx xxxxxxxxxx și IMEI2 - xxxxxxxxxx xxxxxxxxxx la preț de 4699 lei, în care activau cartelele SIM nr. xxxxxxxxxx și nr. xxxxxxxxxx. Aceasta a ținut să adauge că telefonul mobil sus menționat a fost procurat personal în credit la data de 22.02.2017, cu nr. contract xxxxxxxxxx. În urma dobândirii ilicite a telefonului mobil ce îi aparține de către persoana necunoscută, i-a fost cauzat un prejudiciu material considerabil, deoarece la moment nu este angajată în câmpul muncii”, or prezența acesteia în ședințele de judecată nu a fost asigurată de acuzatorul de stat, deși potrivit art. 101 alin. (4) Cod de procedură penală, instanța poate pune la baza hotărârii sale numai acele probe la a căror cercetare au avut acces toate părțile în egală măsură și să motiveze în hotărâre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate, iar potrivit art. 384 alin. (4) Cod de procedură penală, instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.

Mai mult ca atât, instanța de apel a reținut că acțiunea procesuală de confruntare între bănuitul/învinuitul Todorov Dmitrii și partea vătămată Stratienco Tatiana, la faza de urmărire penală nu a fost petrecută, astfel încât inculpatul a fost lipsit de dreptul de a formula întrebări părții vătămate. În acest sens, potrivit practicii constante reiterată de către CtEDO, instanța de apel a reținut că în *cauzele Al-Khawaya si Tahery contra regatului Unit si Văraru contra României*, CtEDO a stabilit 3 condiții necesare a fi întrunite pentru ca citirea declarațiilor persoanei absente în cadrul examinării cauzei penale în ședința de judecată, să nu încalce art. 6 CEDO garantat oricărui inculpat, și anume: imposibilitatea părții apărării de a interoga martorii să fie justificată de un motiv serios, depozițiile martorilor absenți nu trebuie să constituie, în principiu, unica probă a acuzării sau proba decisivă, și să existe garanții procedurale suficiente pentru a contrabalansa inconvenientele cauzate de admiterea depozițiilor în litigiu. Subsecvent, începând analiza celor trei criterii adaptate speței în cauză, instanța de apel a conchis cu riscul de a se

repetă, că acuzarea nu a prezentat diligența necesară în vederea monitorizării locului de aflare a părții vătămate pentru a asigura prezența ei în ședință de judecată, atât în prima instanță cât și în instanța de apel. Or, deși în *pct. 36 a cauzei Văraru contra României*, Curtea a statuat că imposibilitatea localizării unui martor în anumite condiții, constituie un fapt justificativ care autorizează admiterea depozițiilor sale în proces, chiar dacă apărarea nu a putut să îl interogheze în nici un stadiu al procedurii. Totuși, *Curtea a stabilit*, pentru ca această justificare să fie valabilă, *autoritățile trebuie să adopte măsuri pozitive pentru a-i permite acuzatului să interogheze sau să obțină interogarea martorilor acuzării, acestea trebuie, în special să caute activ acești martori - fapt care la caz, a fost omis de a fi întreprins.*

Instanța de apel, analizând în continuare cele trei criterii formulate prin prisma art. 6 par. 3 din Convenție în ceea ce privește lipsa părții vătămate în proces, a remarcat că acuzarea nu a depus toată diligența de a asigura prezența părții vătămate Stratienco Tatiana, astfel încât apărarea să aibă posibilitatea de a o interoga, nu există garanții procesuale suficiente pentru a contrabalansa inconveniențele cauzate de admiterea depozițiilor în litigiu, *în cazul în care declarațiile părții vătămate sunt decisive și unica probă directă în acest proces.*

Subsecvent, cu referire la vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod penal, instanța de apel a reiterat că, vinovăția acestuia este confirmată printr-un cumul de probe veridice, utile, consecvente, în coroborare cu ansamblu probator acumulat în cadrul urmăririi penale, care combat argumentele declarate de către inculpat ce nu corespund adevărului, depuse în încercarea de a se eschiva de la răspunderea penală și se combat prin probele analizate și apreciate mai sus, prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, cum ar fi declarațiile martorului Cobzac Iurie, care a indicat expres că: „ ... *Todorov Dmitrii, i-a vândut telefonul mobil de model „Samsung Galaxy J5” de culoare albă, iar ulterior acest telefon a fost vândut lui Lascov Boris, Lascov Orteza la solicitarea poliției a predat telefonul mobil de model „Samsung Galaxy J5” de culoare albă acestora (f.d. 41, vol. 1)*”, în coroborare cu procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din data de 20 mai 2017, potrivit căruia, Cobzac Iurie a recunoscut pe Todorov Dmitrii ca fiind cel care i-a comercializat telefonul mobil de model Samsung Galaxy J5 (f.d. 44-45, vol. 1) și procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din data de 07 iunie 2017, în cadrul căruia, martorul Malic Artur a recunoscut pe Todorov Dmitrii ca fiind cel care era prezent cu Stratienco Tatiana în momentul în care i-a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție (f.d. 51, vol. 1)

Astfel, instanța de apel a reținut că, *dincolo de orice dubiu rezonabil se atestă cumularea și consumarea atât a semnelor obiective cât și subiective a componenței de infracțiune și anume prin fapta săvârșită* au fost lezate valorile sociale privind posesia asupra bunurilor mobile, prin inducerea în eroare a persoanei prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase, *latura obiectivă a fost realizată prin fapta prejudiciabilă în următoarele circumstanțe*

„Todorov Dmitrii, la 09 martie 2017, având scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, prin înșelăciune și abuz de încredere, aflându-se pe str. M. Varlaam 63, mun. Chișinău, sub pretextul efectuării unui apel telefonic, a obținut de la Stratienco Tatiana, telefonul mobil de model „Samsung Galaxy J5” cu nr. IMEI1: xxxxxxxxxx și IMEI2: xxxxxxxxxx, în care erau activate cartelele SIM cu nr. xxxxxxxxxx și nr. xxxxxxxxxx, la preț de 4699 lei, ulterior, cu bunul obținut a părăsit locul comiterii infracțiunii”, *urmarea prejudiciabilă constituind suma de 4699 lei, daună materială în proporții considerabile cauzată părții vătămate Stratienco Tatiana, legătura causală fiind una directă dintre faptă și urmarea dată.*

În continuare cu referire la latura subiectivă, instanța de apel a constatat că, Todorov Dmitrii a acționat cu vinovăție sub formă de intenție directă, având ca scop cupiditatea, ori ultimul în cumulul probelor cercetate își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, a prevăzut urmările lor prejudiciabile și a dorit în mod conștient survenirea acestor urmări, ultimul fiind responsabil și având vârsta subiectului infracțiunii.

Instanța de apel a reiterat soluția instanței ierarhic inferioare privind vinovăția inculpatului Todorov Dmitrii, de săvârșirea escrocheriei, adică *dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a unei persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase, care a produs daune considerabile, săvârșite de două sau mai multe persoane.* Or, în acest sens cu referire la componența infracțiunii de escrocherie, instanța de apel reține că, dincolo de orice dubiu rezonabil se atestă cumularea și consumarea atât a semnelor obiective cât și subiective a componenței de infracțiune și anume prin săvârșirea faptei date a fost adusă atingere valorilor sociale cu privire la posesia asupra bunurilor mobile ale persoanei prin inducerea în eroare, la caz inculpatul a însușit bunul (telefonul mobil de model „Samsung Galaxy J5”) în suma totală de 4699 lei care aparține părții vătămate, cauzându-i acesteia daune considerabile.

Totodată, instanța de apel a reținut ca fiind realizată fapta infracțională prin săvârșirea acțiunii de dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a unei persoane de prezentare ca adevărată a unei fapte mincinoase, ori prima instanța corect a concluzionat asupra faptului că, prin intermediul inducerii în eroare a unei persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase exercită o influențare psihică asupra conștiinței și voinței victimei care, ca și cum cedând bunurile sale făptuitorului, presupune în mod eronat că ultimul este îndreptățit a le lua. Prin urmare transpunând semnele laturii obiective cauzei examinate, Colegiul penal reține că, inculpatul a însușit telefonul mobil al părții vătămate, sub pretextul efectuării unu apel telefonic.

Cu referire la solicitările invocate de partea apărării, precum că prima instanță urma a achita inculpatul de comiterea infracțiunii prevăzute art. 190 alin.(1) Cod penal, instanța de apel a constatat că prima instanță nu a comis careva erori de fapt și de drept, care ar impune casarea sentinței adoptate în partea recunoașterii vinovăției inculpatului.

Subsecvent, instanța de apel a considerat că aceste afirmații ale părții apărării reprezintă opinia subiectivă a apelantului, or, prima instanță în sentința sa corect și justificat și-a motivat soluția sub aspectul recunoașterii vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art.190 alin. (1) Cod penal, luând în considerație că, din probele administrate legal de către organul de urmărire penală și cercetate în ședința de judecată la prezenta cauză penală, cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală și ansamblul probelor scrise ale cauzei indicate supra, le-a dat o apreciere justă potrivit art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, și ajungând la concluzia corectă cu privire la vinovăția inculpatului în comiterea faptei și prezența în acțiunile inculpatului a elementelor infracțiunii de escrocherie.

Totodată, instanța de apel a respins argumentele invocate de partea apărării cu referire la faptul că inculpatul în perioada săvârșirii faptei, nu se afla în țară, or, potrivit extrasului din Registrul de Stat al Populației, inculpatul Todorov Dmitrii nu dispune de pașaportul cetățeanului Republicii Moldova (f.d. 64-65, vol. 1), fapt ce atestă imposibilitatea acestuia de a traversa frontiera de stat, în acest sens fiind relevantă și informația prezentată de Poliția de Frontieră (f.d. 114, vol. 1). Mai mult ca atât, actele prezentate de către avocații inculpatului nu probează cu certitudine aflarea ultimului pe teritoriul Ucrainei în perioada săvârșirii infracțiunii, or, înscrisurile prezentate se referă la o perioadă relativă de timp, anul 2016 - 2018, iar răspunsul oferit de către Consiliul orășenesc Ivancov se referă la imposibilitatea confirmării oficiale a identității cetățeanului Republicii Moldova, Todorov Dmitrii (f.d. 221, vol. 2).

La fel, instanța de apel a evidențiat că, alegațiile invocate în acest sens sunt combătute prin sentința irevocabilă din 24 decembrie 2019 emisă pe numele inculpatului Todorov Dmitrii, prin care ultimul a recunoscut vina și a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, pentru fapta prejudiciabilă săvârșită la data de 23 iunie 2016, fapt ce denotă cu certitudine că, inculpatul la data de 23 iunie 2016 se afla pe teritoriul Republicii Moldova, respectiv alegațiile inculpatului precum că nu s-a aflat în țară în perioada anilor 2016-2018 urmează a fi respinse ca neîntemeiate și lipsite de suport probator.

Având în vedere cele relatate, instanța de apel a apreciat ca fiind parțial întemeiate argumentele apelurilor apărării privind depozițiile părții vătămate date la faza urmăririi penale și respinge argumentele privind nevinovăția inculpatului, ținând cont de ansamblu probator menționat supra.

Cu referire la pedeapsa stabilită inculpatului, instanța de apel a evidențiat că, la stabilirea pedepsei și mărimea acesteia urmează a ține cont de criteriile de individualizare a pedepsei. Prin criteriile de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele de care instanța de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii pedepsei și la aplicarea ei persoanei vinovate de săvârșirea infracțiunii. Individualizarea pedepsei constă în obligațiunea

instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și a pedepsei penale. Pedepsa este echitabilă, când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune. Pentru stabilirea unei pedepse echitabile, instanțele de judecată trebuie să studieze multilateral, în deplină măsură și obiectiv, toate circumstanțele și datele care caracterizează atât negativ, cât și pozitiv persoana inculpatului și care au o importanță esențială pentru stabilirea categoriei și mărimii pedepsei.

Astfel, la individualizarea și stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului, instanța de apel ține cont de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal și anume de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de condițiile de viață ale familiei acestuia precum și de scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului.

Instanța de apel a menționat că, pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

A subliniat că, la stabilirea pedepsei, urmează a ține cont că Todorov Dmitrii a săvârșit o infracțiune care potrivit art. 16 alin. (3) Cod penal, în funcție de caracterul și gradul de pericol social, face parte din categoria celor mai puțin grave, de personalitatea inculpatului care, nu a recunoscut fapta săvârșită și nu a manifestat căință sinceră, anterior a fost judecat (revendicare f.d. 66-58, vol. 1), fapt ce denotă că, inculpatul nu au făcut careva concluzii pentru sine, continuând comportamentul antisocial prin săvârșirea de noi infracțiuni, la evidența medicului psihiatru/narcolog nu se află (f.d. 70,71, vol. 1). Totodată, în conformitate cu prevederile art. 76 Cod penal, circumstanțe atenuante nu au fost reținute, iar potrivit prevederilor art. 77 Cod penal, în calitate de circumstanță agravantă a fost stabilită, săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost trasă la răspundere penală pentru o infracțiune similară

Cu referire la regulile stabilite în art. 78 Codul penal, urmează a fi reținut faptul că, în cazul lipsei circumstanțelor atenuante și prezența circumstanțelor agravante, se impune stabilirea unei pedepse mai mare decât minimul posibil și mai mică decât maximul posibil. La caz, de către prima instanță întemeiat a fost stabilit că, inculpatul anterior a fost condamnat, însă concluzii necesare nu și-a făcut, continuând activitatea sa infracțională.

Astfel, instanța de apel a conchis că, prima instanță corect și întemeiat i-a aplicat inculpatului, pedeapsa cu închisoare pe un termen de 2 (doi) ani cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, care este una echitabilă, fiind numită cu respectarea strictă a prevederilor legislației în vigoare și

careva temei de a interveni în sentință, inclusiv, din oficiu lipsește.

Instanța de apel a constatat că, prin sentința Judecătorei Chișinău (sediul Buiucani) din 24 decembrie 2019, Todorov Dmitrii a fost condamnat în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Codul penal cu aplicarea prevederilor art. 364¹ alin. (8) Codul de procedură penală, la 2 (doi) ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, iar în temeiul art. 85 alin. (1) Cod penal, prin cumul de sentințe, la pedeapsa stabilită prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 februarie 2019, s-a adăugat parțial pedeapsa neexecutată și i s-a stabilit definitiv 3 (trei) ani și 1 (una) lună închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. Termenul executării pedepsei cu închisoarea a-l calcula din 24 decembrie 2019. Prin urmare, prima instanță corect a reținut că, la stabilirea pedepsei urmează să cumuleze pedeapsa stabilită, cu pedeapsa fixată prin sentința Judecătorei Chișinău (sediul Buiucani) din 24 decembrie 2019 de 3 ani și 1 luni închisoare, din care considerente reiterând art. 85 Codul penal, pentru cumul de sentințe, prin adăugarea parțial, la pedeapsa aplicată prin prezenta sentință partea neexecutată a pedepsei, stabilind pedeapsa definitivă de 4 (patru) ani și 1 (unu) luni închisoare cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis, pedeapsa fiind una echitabilă, în coraport cu fapta comisă și care va atinge scopul educativ și preventiv stabilit la art. 61 Cod penal, fiind stabilită cu respectarea strictă a prevederilor legislației în vigoare.

Astfel, instanța de apel a reținut că pedeapsa stabilită inculpatului coroborează cu Recomandarea Nr. R (92) 16 a Comitetului de Miniștri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancțiunilor aplicate în comunitate, adoptată de Comitetul de Miniștri la 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegațiilor de Miniștri, potrivit căreia „natura și durata sancțiunilor și măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporțională cu gravitatea infracțiunii pentru care un delincvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, cât și cu situația personală a acesteia ținând cont de circumstanțele săvârșirii infracțiunii”.

7. Avocatul Corina Stratan în numele inculpatului Todorov Dmitrii, invocând temeiurile de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 5), 6) și 8) Cod de procedură penală, contestă decizia instanței de apel cu recurs ordinar, solicitând casarea deciziei instanței de apel și a sentinței primei instanțe, cu dispunerea achitării lui Todorov Dmitrii din motiv că fapta nu a fost săvârșită de către acesta.

În argumentarea recursului partea apărării menționează că, vinovăția inculpatului nu a fost demonstrată, probele care au stat la baza condamnării nu confirmă săvârșirea infracțiunii de către inculpat deoarece martorii audiați în instanță au declarat că nu îl cunosc pe Todorov Dmitrii, or aceștia nu pot spune dacă Todorov Dmitrii este anume acea persoană la care se referă cauza, declarațiile acestora nicidecum nu probează cele incriminate inculpatului.

Susține că, instanțele de fond în mod contrar au dispus examinarea pricinii penale intentate împotriva lui Todorov Dmitrii în lipsa părții vătămate, motiv pentru care consideră că aceasta este o eroare gravă de drept

material și subiectiv, instanța adoptând o sentință și decizie contrară legii prin recunoașterea inculpatului vinovat de săvârșirea infracțiunii pe care nu a săvârșit-o, așa cum a declarat inculpatul la faza de urmărire penală, însă organul de urmărire penală nici nu a ezitat a purcede la o acțiune de confruntare între părți pentru a verifica și constata adevărul.

Reiterează că, prima instanță, la cererea procurorului, în lipsă de temei legal a dat citire declarațiilor părții vătămate de la faza de urmărire penală, declarații pe care le-a pus la baza condamnării lui Todorov Dmitrii, însă inculpatul nici nu o cunoaște pe pretinsa parte vătămată, nu a văzut-o niciodată în viață, nu a comunicat cu ea niciodată până la caz, motiv pentru care consideră că, atât organul de urmărire penală, cât și instanța de judecată s-au aflat într-o mare eroare, acuzând și condamnând pe nedrept o persoană.

Susține că, instanța de apel contrar temeiurilor de fapt și de drept în apel a dispus a examina pricina în absența părții vătămate, deși apelantul a menționat că doar începerea examinării în absență poate avea loc, dar nu și examinarea pricinii.

În opinia părții apărării, aceasta a prezentat în instanța de apel o serie de documente care demonstrează incontestabil că inculpatul Todorov Dmitrii în perioada când a avut loc fapta imputată și anume 09 martie 2017 se afla în Ucraina și este vădit faptul că el nu a săvârșit infracțiunea. Instanța de apel urma ca în contextul prezentării unui asemenea document să dispună examinarea cauzei cu prezența obligatorie a părții vătămate pentru a fi audiată pe cazul dat, însă instanța de apel a neglijat această obligațiune.

Menționează că, instanța de apel, fiind obligată să verifice declarațiile părții vătămate date în prima instanță, nu a efectuat asemenea acțiune deoarece partea vătămată nici nu a fost audiată în instanța de fond. Cu atât mai mult, în aceste context instanța urma să dispună examinarea pricinii în apel în prezența părții vătămate, această eroare de drept neputând fi acoperită de nicio altă acțiune procesuală.

Atrage atenția asupra faptului că, în susținerea nevinovăției sale, inculpatul Todorov Dmitrii a prezentat instanței de judecată o altă probă incontestabilă care răstoarnă concluzia instanței de fond prin care a considerat că în perioada săvârșirii faptei se afla în țară deoarece conform informației oficiale nu avea pașaport și nu a părăsit hotarele țării în acea perioadă, și anume *hotărârea Judecătoriei raionale Dergaci, regiunea Harkov Ovseannicov V.S. din 15 decembrie 2016*, care examinând materialele parvenite din partea secției serviciului de frontieră "Dergaci" detașamentului de frontieră al Serviciului de Frontieră de Stat al Ucrainei privind tragerea la răspundere administrativă potrivit p. 1 at. 204-1 CUpCA în privința Todorov Dumitru, fiul lui xxxxxxxx, xxxxxxxx a.n., originar din raionul xxxxxxxx, Republica Moldova, cetățeanul Republicii Moldova, șomer, domiciliat la adresa: xxxxxxxxxxxxxx, Republica Moldova. În cadrul examinării cauzei cu participarea lui Todorov Dmitrii, ultimul și-a recunoscut vinovăția.

Această hotărâre demonstrează în mod incontestabil că, la data de 14 decembrie 2016, inculpatul Todorov Dmitrii, se afla în Ucraina, fiind

prezent însuși la judecarea pricinii intentate împotriva sa, în cadrul căreia a recunoscut fapta imputată de tentativă de trecere ilegală a frontierei de stat a Ucrainei cu Federația Rusă, motiv pentru care a fost tras la răspundere administrativă. Este clar și în acest caz, că instanța de fond a efectuat o concluzie greșită cu privire la faptul că inculpatul nu a părăsit hotarele țării în perioada 2016-2017 și că se afla în țară și mai grav că inculpatul a fost declarat vinovat de săvârșirea infracțiunii imputate de jaf.

Partea apărării indică asupra faptului că, inculpatul a transmis instanței de apel discuțiile pe un site de socializare cu partea vătămată, Straisetenco Tatiana, care la moment se află în Italia. Discuțiile date confirmă faptul că nu inculpatul a săvârșit fapta dată, deoarece părții vătămate care transmite și poza cu buletinul ei care este același ca și la materialele cauzei, fiindu-i-i prezentate pozele cu Todorov Dmitrii din perioada 2017, aceasta declară că nu el este persoana care i-a sustras telefonul și că Todorov Dmitrii nu are nimic comun cu persoana care a săvârșit fapta.

Menționează că, procesele - verbale de recunoaștere a persoanei pe care le-a promovat partea acuzării în susținerea învinuirii și sentinței instanței de fond sunt lovite de nulitate deoarece acestea acțiuni au fost efectuate în lipsa inculpatului, învinuitului la acea vreme și ele confirmă un fapt care nu a avut loc. Din considerentul că inculpatului nu i-a fost asigurat dreptul de a participa la acțiunea de recunoaștere a persoanei, acesta a fost privat și de dreptul de a obiecta asupra acestei acțiuni. Era imposibil să fie recunoscut anume el ca persoana care a săvârșit fapta deoarece inculpatul nu a săvârșit fapta imputată și la acel moment nici nu se afla în țară.

Partea apărării evidențiază că, inculpatul a dorit să-și demonstreze nevinovăția și prin testul poligrafic și a solicitat prin cerere instanței de apel, permisiunea specialistului de a avea întrevedere cu inculpatul pentru a fi supus poligrafului. Întrebările asupra cărora dorea să răspundă prin testul poligraf erau: dacă inculpatul a comis fapta dată și dacă la data de 09 martie 2017 nu se afla în țară. Instanța de apel a respins cererea dată și nu a apreciat corespunzător solicitarea, or inculpatul a prezentat și alte probe incontestabile că nu a săvârșit fapta și nu se afla în țară, dubii care urmau a fi înlăturate de către instanța de apel.

8. La 02 martie 2022, avocatul Corina Stratan în numele inculpatului Todorov Dmitrii, prin cerere de recurs motivat, invocând temeiurile de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 5), 6) și 8) Cod de procedură penală, contestă decizia instanței de apel cu recurs ordinar, solicitând casarea deciziei instanței de apel și a sentinței primei instanțe, cu dispunerea achitării lui Todorov Dmitrii din motiv că inculpatul nu a săvârșit infracțiunea incriminată și nu s-a constatat existența faptului infracțiunii.

În argumentarea recursului partea apărării menționează că, inculpatul nu a săvârșit infracțiunea incriminată, investigațiile de la faza de urmărire penală au fost superficiale, atât organul de urmărire penală cât și instanțele de fond au neglijat dreptul omului de a se bucura de toate drepturile procesuale, au neglijat faptul că martorii fiind prima dată în față cu inculpatul nu au putut

confirma că anume Todorov Dmitrii este cel care a săvârșit fapta.

Indică faptul că, martorul Malic Artur, care fiind polițist și a întocmit la data de 09 martie 2017 proces - verbal cu privire la contravenție părții vătămate care se afla împreună cu adevăratul făptaș a declarat instanței de judecată: *„Nu poate spune dacă inculpatul este domnul care se afla lansă acea doamnă deoarece pe zi el vede sute de oameni și de atunci a trecut doi ani. La momentul recunoașterii l-a cunoscut pe el ”.*

La acest capitol, menționează că martorul - taximetrist Cobzac Iurie care a transportat persoana în acea seară și i-a lăsat acel telefon în contul plății pentru drum, achitând taximetristul diferența în lei a declarat la fel: *”...Din sala de ședință nu cunoaște pe nimeni. .... Nu poate spune cu precizie dacă inculpatul este acea persoană. Mai mult, persoana dată i s-a părut atunci că era vorbitor de limbă rusă, dar cunoștea și limba română. Analizând vocea timbrului inculpatului Todorov Dmitrii nu poate spune 100% că era acea persoană din mașină. Atunci era anotimpul iarna”.* Fiind întrebat de către instanță dacă este sigur în faptul că Todorov Dmitrii este persoana care i-a comercializat telefonul acesta a răspuns că *„Nu sunt sigur”.*

Partea apărării susține că, este inadmisibil faptul că instanța de apel a admis aceste declarații care ar confirma vinovăția inculpatului. Or, nici instanța de apel, nici prima instanță nu au argumentat în baza căror probe resping însuși nesiguranța martorilor că anume Todorov Dmitrii ar fi făptașul. Nu se cunoaște în ce condiții s-au efectuat acțiunile de recunoaștere a persoanei de la faza de urmărire penală (în lipsa persoanei interesate, în cazul dat inculpatul, se putea, fără îndoială, să fie sugerat răspunsul eronat martorilor și părții vătămate). Mai mult decât atât, martorilor li s-a arătat copii xerox a pozelor, recunoașterea persoanei neavând loc pe viu și în mod nejustificat, în lipsa inculpatului.

Menționează că, instanța de apel prin concluzia sa învederată la pct. 13 al deciziei prin care constată: *„Deși inculpatul Todorov Dumitrii vina nu a recunoscut-o. Colegiul penal conchide că prima instanță motivai și întemeiat a concluzionat referitor la vinovăția acestuia în comiterea infracțiunii imputate. Prima instanță s-a bazat pe următoarele probe, care sunt pertinente, concludente, utile și veridice și coroborează între ele.”,* nu motivează în baza căror argumente a dat o asemenea apreciere în contextul în care niciunul din martori nu era sigur că anume Todorov Dmitrii a comis fapta, instanța de apel nu a argumentat prin care probe respinge incertitudinea martorilor.

Partea apărării evidențiază că, deși instanța de apel constată că prin cumulul probelor acuzării, cu excepția declarațiilor părții vătămate, pe care le exclude ca probă, fiind constatată lipsa de temei juridic pentru a le pune la baza acuzării, nefiind respectată procedura de citare și de dare citirii a declarațiilor părții vătămate în cadrul judecării cauzei, în instanța de fond, criticând în acest sens, lipsa de diligență a acuzatorului de stat, prin probele enumerate și cercetate nu se confirmă vinovăția inculpatului.

Totodată, indică că instanța de apel întemeiat a exclus în calitate de probă declarațiile părții vătămate, însă neîntemeiat nu a dat curs cererii părții

apărării de a fi citată și asigurată prezența părții vătămate pentru a fi audiată în ședința de judecată. Neîntemeiată fiind constatarea instanței de apel ca fiind citată legal partea vătămată. Or, aceasta nu se află peste hotarele țării și nu cunoaște nimic despre ședințele de judecată.

Consideră partea apărării că, instanța de apel se contrazice, deoarece pe deoparte critică dezinteresul procurorului de a asigura prezența părții vătămate, inculpatul fiind lezat de dreptul de a pune întrebări ei, a exclus ca probe declarațiile părții vătămate, pe care le consideră „*decisive si unica probă directă în acest proces*” pe de altă parte, condamnăm inculpatul în baza probelor administrate vicios (acțiunile de recunoaștere a persoanei de la faza de urmărire penală), care prin poziția martorilor de la judecarea cauzei nu se confirmă cele invocate la faza de urmărire penală.

La fel, menționează că, prin certificatul emis de către Primarul satelor Obuhovici. Stanisovka O.M.Lozenko, Consiliul sătesc Obuhovici, raionul Vîsgorod, regiunea Kiev se confirmă faptul că: „*La solicitarea cu Nr. de intrare Nr.T-1006.2 din 12.OH.2021 conform fișei de înregistrare a solicitantului Todorov Dmitrii privind locul aflării cetățeanului Republicii Moldova Todorov Dmitrii, fiul lui xxxxxxxx, comunic următoarele: din declarațiile prezentate de către cetățeană Hudenco Iulia, fiica lui Vasilii, împreună cu dumneaei a locuit în concubinaj Todorov Dmitrii, fiul lui xxxxxxxx în perioada anilor 2016 - 2018 la adresa: strada Șevcenko (fosta denumire Radeanska), 118, în satul Obuhovici, raionul Vîsgorod (fosta denumire - Ivankov), regiunea Kiev, însă persoana nominalizată nu a prezentat pașaportul în cadrul consiliului sătesc Obuhovici*”.

Astfel, în contextul în care acest document demonstrează incontestabil că inculpatul Todorov Dmitrii în perioada anilor 2016-2018 când a avut loc fapta imputată și anume 09 martie 2017 se afla în Ucraina, este vădit faptul că el nu a săvârșit infracțiunea. Instanța de apel nu a argumentat din care motiv nu admite acest document ca probă, deși era obligată. Critică fiind și poziția procurorului Cătălin Scutelnic, care nu a reacționat deloc la acest înscris, nu a efectuat nicio investigație suplimentară dacă nu are încredere în acest document.

Partea apărării reiterează că, concluziile instanțelor de fond prin care au considerat că inculpatul în perioada săvârșirii faptei se afla în țară, sunt neîntemeiate, deoarece potrivit informației oficiale acesta nu avea pașaport și nu a părăsit hotarele țării în acea perioadă, or, potrivit hotărârii Judecătoriei raionale Dergach regiunea Harkov Ovseannicov V.S. din 15 decembrie 2016 care examinând materialele parvenite din partea secției serviciului de frontieră „Dergaci” detașamentului de frontieră al Serviciului de Frontieră de Stat al Ucrainei a constatat că la 14 februarie 2016 la ora 20:00 la distanță 5 metri de linia frontierei de stat a Ucrainei a fost reținut cetățeanul Republicii Moldova Todorov D.B., care încerca să traverseze ilegal frontiera de stat a Ucrainei, în afara punctului de trecere „Goptovka” în direcția din s. Goptovka (Ucraina) s. Nehoteevka (Federația Rusă). Astfel, fiind demonstrat că la data de 14 decembrie 2016, inculpatul Todorov Dmitrii, se afla în Ucraina, fiind prezent însuși la judecarea cauzei în privința sa.

9. La 29 aprilie 2022, avocatul Corina Stratan în numele inculpatului Todorov Dmitrii a depus cerere prin care solicită aplicarea amnistiei în privința lui Todorov Dmitrii, cu eliberarea acestuia de executarea pedepsei penale stabilite prin *decizia Curții de Apel Chișinău din 06 iulie 2020*.

În argumentarea solicitării menționează că, prin sentința Judecătorei Chișinău, (sediul Buiucani) din 24 decembrie 2019, s-a dispus a se recunoaște vinovat Todorov Dmitrii, în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin (2) lit. d) Cod penal și cu aplicarea prevederilor art. 364/1 alin. (8) Cod de procedură penală a-i stabili pedeapsă sub formă de 2 (doi) ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. În temeiul art. 85 alin. (1) Cod penal, prin cumul de sentințe, la pedeapsa stabilită, prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 februarie 2019, de adăugat parțial pedeapsa neexecutată și a-i stabili definitiv 3 (trei) ani și 1 (una) lună închisoare, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din data de 06 iulie 2020, sentința Judecătorei Chișinău, (sediul Buiucani) a fost menținută, stabilind că termenul de executare a pedepsei stabilite lui Todorov Dmitrii a-l calcula de la data pronunțării acestei decizii – 06 iulie 2020, cu includerea în acest termen a duratei aflării acestuia în stare de arest, de pe data de 24 decembrie 2019 până la data de 06 iulie 2020.

Consideră că, deoarece prin decizia Curții de Apel Chișinău din 06 iulie 2020 a fost menținută sentința Judecătorei Chișinău (sediul Buiucani), iar aceasta a devenit definitivă înainte de intrarea în vigoare a Legii nr. 243 din 24 decembrie 2021 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova și anume data de 31 decembrie 2021 în Monitorul Oficial Nr 325-333 art. 510, Todorov Dmitrii cade sub incidența prezentei legi. Respectiv, sunt întrunite condițiile de aplicare a amnistiei cu liberarea de executarea pedepsei doar în partea pedepsei stabilite prin decizia Curții de Apel Chișinău din 06 iulie 2020.

Menționează că, Todorov Dmitrii se caracterizează pozitiv, în perioada executării pedepsei nu are nicio încălcare a regimului de detenție și a avut un comportament exemplar. Ceea ce ține de gradul de recidivă, consideră că nu există niciun risc de recidivă, iar ultima condamnare a fost una nedreaptă care a făcut pe Todorov Dmitrii să sufere mult și să nu mai dorească niciodată să aibă vreun conflict cu legea. Acest ultim aspect nu face obiectul cererii date, dar comunicarea lui certifică lipsa riscului de recidivă.

10. La 18 mai 2022, avocatul Corina Stratan în numele inculpatului Todorov Dmitrii a depus cerere de concretizare prin care solicită casarea deciziei instanței de apel și sentinței primei instanțe, cu dispunerea achitării inculpatului din motiv că nu a săvârșit infracțiunea incriminată și nu s-a constatat existența faptului infracțiunii.

În argumentarea cererii, partea apărării reiterează că la momentul săvârșirii infracțiunii inculpatul nu se afla pe teritoriul Republicii Moldova, dar pe teritoriul Ucrainei, și că inculpatul a fost sancționat cu arest administrativ de către Judecătoria raională Dergaci, regiunea Harcov pentru

încercarea de a traversa frontiera de stat a Ucrainei în direcția Federației Ruse. Totodată, invocă că potrivit certificatului emis de către autoritatea publică locală de pe teritoriul Ucrainei, inculpatul în perioada anilor 2016-2018 a concubinat cu cet. Hudenco Iulia pe teritoriul Ucrainei în regiunea Kiev.

11. Inculpatul Todorov Dmitrii, invocând temeiurile de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 5), 6) Cod de procedură penală, contestă decizia instanței de apel cu recurs ordinar, solicitând casarea deciziei instanței de apel și a sentinței primei instanțe, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri de achitare, deoarece nu a săvârșit infracțiunea.

În argumentarea recursului inculpatul menționează că, la momentul săvârșirii infracțiunii nu se afla în țară, nu a cunoscut despre efectuarea urmăririi penale în privința sa și nu a fost citat în acest sens. Consideră decizia recurată ca fiind una nemotivată și contrară prevederilor art. 6 CEDO.

Inculpatul indică că, a prezentat în instanța de apel probe care demonstrează nevinovăția sa, însă instanța de apel nu a verificat cele declarate și nu argumentat atât incertitudinea declarațiilor martorilor cât și respingerea argumentelor sale că nu se afla în țară la momentul săvârșirii infracțiunii. Totodată, instanța de apel nu a verificat declarațiile martorilor și a părții vătămate, bazându-și soluția pe probele cercetate în prima instanță, fără a le verifica în ședința instanței de apel, fapt dovedit atât prin absența martorilor declarațiile cărora au fost contestate cât și a părții vătămate a căror prezență potrivit legii era obligatorie (a se vedea procesele-verbale a ședințelor de judecată).

12. La 08 aprilie 2022, inculpatul Todorov Dmitrii a depus cerere de recurs suplimentar, fără a invoca vreun temei prevăzut de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penal.

În motivarea acesteia, inculpatul susține că, începând de la faza de urmărire penală și până la examinarea cauzei în instanța de judecată, nu au fost prezentate probe concludente și pertinente care să confirme în mod legal vinovăția sa de fapta incriminată. Examinarea cauzei în instanțele de fond a avut loc în lipsa părții vătămate prezența căreia era obligatorie.

Inculpatul menționează că, în susținerea nevinovăției sale a prezentat probe noi în instanța de apel, prin conținutul cărora se probează că nu s-a aflat în țară la momentul săvârșirii infracțiunii, mai mult potrivit celor menționate de partea vătămată prin intermediul rețelei de socializare, aceasta descrie clar că inculpatul „nu este persoana vinovată” și că „poliția a dat greș arestându-l”, probe care urmau a fi verificate în raport cu cele prezentate de partea acuzării.

13. Procurorul a depus referință la recursul declarat, pledând pentru admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță, în alt complet de judecată.

Indică în susținerea referinței, că instanța de apel nu s-a conformat cerințelor art. 414 Cod de procedură penală și nu s-a expus clar asupra soluției adoptate. Nu a fost cercetată pe deplin informația parvenită din

Ucraina privind locul aflării lui Todorov Dmitrii în perioada anului 2016-2018 f.d. (220, 224, 226, vol. III). Totodată, nu s-au întreprins măsuri pentru audierea părții vătămate care potrivit informației a traversat frontiera de stat la 21 februarie 2020 (f.d. 85, vol. I) și nu s-a cercetat informația parvenită de la CPS Ungheni, unde este specificat despre data reținerii la 24 noiembrie 2018, orele 22:00.

14. Judecând recursurile ordinare pe baza materialelor din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal lărgit consideră că acestea urmează a fi respinse, ca inadmisibile, din considerentele ce urmează a fi expuse în continuare.

În conformitate cu art. 424 Cod de procedură penală, instanța de recurs judecă recursul numai cu privire la persoana la care se referă declarația de recurs și numai în raport cu calitatea pe care aceasta o are în proces.

Instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnaților.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța respinge recursul ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate, adoptând soluția respectivă în cazul în care se constată că recursul nu a fost declarat cu respectarea condițiilor legale (este tardiv sau inadmisibil) ori nu este întemeiat legal (este nefondat).

Recursul este nefondat atunci când hotărârea atacată este legală, întemeiată și motivată.

După cum rezultă din conținutul cererilor de recurs declarate în speță, titularii acestor cereri își întemeiază dezacordul cu decizia contestată pe temeiurile pentru recurs prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 5), 6), 8) Cod de procedură penală, potrivit cărora, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și apel atunci când: 5) *cauza a fost judecată în primă instanță sau în apel fără citarea legală a unei părți sau care, legal citată, a fost în imposibilitate de a se prezenta și de a înștiința instanța despre această imposibilitate; 6) instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, sau când 8) nu au fost întrunite elementele infracțiunii sau instanța a pronunțat o hotărâre de condamnare pentru o altă faptă decât cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire, cu excepția cazurilor reîncadrării juridice a acțiunilor lui în baza unei legi mai blânde.*

Analizând decizia instanței de apel prin prisma erorii de drept prevăzută de art. 427 alin. (1) pct. 5) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit constată că, aceasta nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului,

dat fiind faptul, că potrivit materialelor cauzei, în urma acțiunilor de citare legală întreprinse atât de partea acuzării cât și instanțele de judecată, s-a constatat imposibilitatea participării acesteia la judecarea cauzei (f.d. 166-167, 193, 197 vol. I, f. d.33-34, 85 vol. II). Or, în hotărârea adoptată instanța de apel s-a pronunțat asupra argumentelor avansate de către partea apărării cu privire la judecarea cauzei în lipsa părții vătămate neaudiate în prima instanță și cea de apel.

Mai mult, instanța de apel a exclus în calitate de probă declarațiile părții vătămate Stratienco Tatiana, depuse la faza de urmărire penală și a conchis că acestea nu sunt decisive și nu reprezintă unica probă directă în proces.

Colegiul penal lărgit evidențiază că, instanța de apel a constatat că cumulul celorlalte probe veridice, utile și consecvente, analizate și apreciate prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, în coroborare cu ansamblul probator acumulat în cadrul urmăririi penale, combat argumentele declarate de către inculpat, fiind depuse în încercarea de a se eschiva de la răspunderea penală.

Astfel, Colegiul penal lărgit notează că, instanța de apel analizând prin prisma practicii constante a CtEDO, just a concluzionat posibilitatea examinării cauzei în lipsa părții vătămate Stratienco Tatiana, or declarațiile acesteia au fost excluse ca probă, instanța de apel pronunțându-se asupra motivelor invocate la acest capitol de către partea apărării, soluție descrisă la **pct. 6.1.** al acestei decizii, instanța de recurs și-o însușește pe deplin și reiterarea căreia nu o consideră necesară.

Rezumând împrejurările relatate, Colegiul penal lărgit conchide că, nu pot fi reținute argumentele avansate de către avocatul Corina Stratan în numele inculpatului Todorov Dmitrii și de către inculpat privind încălcarea dreptului inculpatului la un proces echitabil prin faptul examinării cauzei în lipsa părții vătămate neaudiate în ședința de judecată. La caz, fiind prezentă situația când este imposibilă audierea acesteia. Or, instanța de apel a concluzionat că declarațiile părții vătămate nu sunt unica probă sau proba decisivă, iar vinovăția inculpatului dincolo de orice dubiu rezonabil a fost confirmată printr-un cumul de alte probe veridice, utile și consecvente care combat poziția de nevinovăție a inculpatului.

În continuare, analizând decizia instanței de apel prin prisma erorilor de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit constată că, nici aceste erori de drept nominalizate de către recurenți, nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului, dat fiind faptul, că instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apeluri, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

Astfel, potrivit prevederilor art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Prevederile art. 414 alin. (5) Cod de procedură penală stabilesc, că instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit prevederilor art. 417 alin. (8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Totodată instanța de recurs notează că motivarea unei hotărâri reprezintă un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor amănunțit, atât timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale, așa cum s-a procedat în speță.

Analizând conținutul recursurilor declarate, Colegiul penal lărgit constată că apărarea, prezentând înscrisuri anexate la cererile de recurs, critică modalitatea de apreciere a probelor de către instanța de apel, însă, cu referire la faptul dacă chestiunea de apreciere a probelor poate fi invocată la această etapă a procedurilor, instanța de recurs reiterează, că motivele de reapreciere a probelor, nu se conțin în temeiurile prevăzute la alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, și astfel nu pot fi considerate ca motiv sub aspectul casării ca fiind ilegală a hotărârii contestate, deoarece instanța de recurs nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele de fond, aceasta fiind sarcina primordială a instanțelor respective.

Referitor la argumentul părții apărării precum că, la momentul săvârșirii faptei imputate inculpatului Todorov Dmitrii, și anume la 09 martie 2017, ultimul nu se afla pe teritoriul Republicii Moldova, Colegiul penal lărgit reține că instanța de apel corect le-a respins, or, potrivit extrasului din Registrul de Stat al Populației, inculpatul Todorov Dmitrii nu dispune de pașaportul cetățeanului Republicii Moldova (f.d. 64-65, vol. 1), fapt ce atestă imposibilitatea acestuia de a traversa frontiera de stat, în acest sens fiind relevantă și informația prezentată de Poliția de Frontieră (f.d. 114, vol. 1).

Totodată, Colegiul penal lărgit reține că instanța de apel just a stabilit că, actele prezentate de către avocatul inculpatului nu probează cu certitudine aflarea ultimului pe teritoriul Ucrainei în perioada săvârșirii infracțiunii, or, înscrisurile prezentate se referă la o perioadă relativă de timp, anul 2016 - 2018, iar răspunsul oferit de către Consiliul orășenesc Ivancov se referă la imposibilitatea confirmării oficiale a identității cetățeanului Republicii Moldova, Todorov Dmitrii (f.d. 221, vol. 2).

La fel, Colegiul penal lărgit atestă că, instanța de apel corect a concluzionat că, cele invocate de partea apărării sunt combătute prin sentința irevocabilă din 24 decembrie 2019, emisă pe numele inculpatului Todorov Dmitrii, prin care ultimul a recunoscut vina și a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, pentru fapta prejudiciabilă săvârșită la data de 23 iunie 2016, fapt ce denotă cu

certitudine că, inculpatul la data de 23 iunie 2016 se afla pe teritoriul Republicii Moldova, respectiv alegațiile inculpatului precum că nu s-a aflat în țară în perioada anilor 2016-2018 au fost respinse ca neîntemeiate și lipsite de suport probator.

În continuare, Colegiul penal lărgit atestă că, instanța de apel corect a apreciat ca fiind pertinente și veridice declarațiile martorului Cobzac Iurie, care a indicat expres că: „ ... *Todorov Dmitrii, i-a vândut telefonul mobil de model „Samsung Galaxy J5” de culoare albă, iar ulterior acest telefon a fost vândut lui Lascov Boris, Lascov Orteza la solicitarea poliției a predat telefonul mobil de model „Samsung Galaxy J5” de culoare albă acestora (f.d. 41, vol. 1)*”, în coroborare cu procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din data de 20 mai 2017, potrivit căruia, Cobzac Iurie a recunoscut pe Todorov Dmitrii ca fiind cel care i-a comercializat telefonul mobil de model Samsung Galaxy J5 (f.d. 44-45, vol. 1) și procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din data de 07 iunie 2017, în cadrul căruia, martorul Malic Artur a recunoscut pe Todorov Dmitrii ca fiind cel care era prezent cu Stratienco Tatiana în momentul în care i-a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție (f.d. 51, vol. 1), probe care în cumul au permis instanței de apel de a stabili că vinovăția inculpatului Todorov Dmitrii în săvârșirea faptei incriminate a fost demonstrată dincolo de orice dubiu rezonabil.

Nu pot fi admise nici argumentele recursurilor, cu referire la faptul că inculpatul Todorov Dmitrii ar fi fost învinuit de săvârșirea unor fapte infracționale pe care el nu le-ar fi comis, or, instanțele de fond în conținutul hotărârilor contestate au descris faptele inculpatului săvârșite față de partea vătămată Stratienco Tatiana.

În acest sens Colegiul penal lărgit atestă, că la soluționarea cauzei instanța de apel a ținut cont de prevederile art. art. 99-101, 414 Cod de procedură penală, a cercetat probele sub toate aspectele, verificându-le și apreciindu-le prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, astfel întemeiat ajungând la concluzia menținerii sentinței primei instanțe.

Cu referire la criticile invocate de apărare sub aspectul art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit menționează, că temeiul de drept menționat, prevede, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, atunci când nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

În acest sens instanța de recurs menționează, că potrivit art. 113 alin. (1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii prevăzute de norma penală.

Colegiul penal lărgit reține că, acest temei include cazurile când nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul cărora s-au constatat elementele constitutive, ori când nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii.

Potrivit materialelor cauzei, prima instanță l-a recunoscut vinovat și l-a condamnat pe inculpatul Todorov Dmitrii în baza art. 190 alin. (1) Cod penal - escrocherie, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a unei persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase, care a produs daune considerabile.

La rândul său, instanța de apel judecând apelurile declarate de către partea apărării, a ajuns la concluzia menținerii sentinței primei instanțe, considerând că aceasta corect a constatat vinovăția inculpatului și încadrarea juridică a faptelor acestuia, soluție care este susținută pe deplin și de către instanța de recurs.

Or, nu pot fi reținute argumentele avansate de către avocatul Stratan Corina în numele inculpatului Todorov Dmitrii și de către însuși inculpatul Todorov Dmitrii referitor la lipsa vinovăției acestuia, deoarece instanța de apel analizând obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, corect a ajuns la concluzia vinovăției acestuia pe capătul de acuzare, iar soluția descrisă la pct. **6-6.1.** ale acestei decizii, instanța de recurs și-o însușește pe deplin și reiterarea căreia nu o consideră necesară.

Subsidiar instanța de recurs notează și faptul, că argumentele părții apărării prin care se invocă că fapta incriminată inculpatului nu a fost săvârșită de către acesta, au fost invocate și la etapa judecării cauzei în ordine de apel, iar instanța de apel a motivat detaliat compartimentul dat, nefiind necesară reiterarea aceluiași motive cu care instanța de recurs este pe deplin solidară.

Or, în cazul în care instanțele de fond și-au motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției acestor instanțe (*Helle împotriva Finlandei, hotărârea din 19 decembrie 1997, § 60*).

Deși art. 6 alin. 1 CEDO, obligă instanțele să își motiveze hotărârile, el nu poate fi înțeles în sensul că impune un răspuns amănunțit pentru fiecare argument (*Van de Hurk, împotriva Olandei, hotărârea din 19 aprilie 1994, § 61*).

Astfel, Colegiul penal constată că la judecarea apelurilor, instanța de apel a respectat prevederile art. art. 414-419 Cod de procedură penală, iar hotărârea adoptată cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

Totodată, deși avocatul Stratan Corina în numele inculpatului Todorov Dmitrii invocă prin cerere aplicarea în privința acestuia a prevederilor Legii privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, cu eliberarea acestuia de executarea pedepsei penale stabilite prin decizia Curții de Apel Chișinău din 06 iulie 2020, Colegiul penal lărgit ține să menționeze că se solicită aplicarea prevederilor Legii nominalizate în privința unei infracțiuni care nu constituie

obiectul examinării în speță și poate fi soluționată doar la etapa executării pedepsei, în conformitate cu prevederile art. 469-472 Cod de procedură penală.

Colegiul penal lărgit, de asemenea constată că, recursurile avocatului Stratan Corina în numele inculpatului Todorov Dmitrii din data de 29 aprilie 2022 și 18 mai 2022 precum și recursul inculpatului Todorov Dmitrii din 08 aprilie 2022 au fost depuse cu omiterea termenului de declarare a recursului prevăzut de art. 422 Cod de procedură penală. Or acestea au fost declarate după data de 04 martie 2022 - termenul limită de declarare a recursului ordinar în prezenta cauză penală.

Având în vedere cele relatate, Colegiul penal atestă că instanța de apel la judecarea cauzei în ordine de apel nu a comis erori de drept, care ar genera casarea deciziei adoptate, fapt ce impune și respingerea, ca inadmisibile a recursurilor ordinare declarate în speță.

15.În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Respinge ca inadmisibile recursurile ordinare declarate de către inculpatul Todorov Dmitrii, inculpatul Todorov Dmitrii împreună cu avocatul Corina Stratan și recursul avocatului Corina Stratan în numele inculpatului Todorov Dmitrii, cu menținerea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 decembrie 2021, în cauza penală în privința lui **Todorov Dmitrii xxxxxx**.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **15 august 2022**.

Președinte

Toma Nadejda

Judecători

Diaconu Iurie

Catan Liliana

Guzun Ion

Boico Victor